

CCOO fa una crida a participar en les manifestacions del Primer de Maig contra la pobresa salarial i social, i pel treball digne i els drets

Sota el lema "Contra la pobresa salarial i social. Treball digne i drets", CCOO de Catalunya convoca tots els treballadors i les treballadores a participar en les manifestacions del Primer de Maig que tindran lloc a les principals ciutats de Catalunya. Un any més, el sindicat reivindica polítiques que estiguin al servei de la ciutadania i defensin i reconstrueixin el nostre estat del benestar. CCOO reclama governs que estiguin al costat de les persones, que apliquin mesures que ajudin a recuperar el poder adquisitiu de la gent treballadora, dels pensionistes i de les persones que es troben a l'atur. ■

MANIFESTACIONS:

BARCELONA, 11.30 h, a la ronda de Sant Pere cantonada passeig de Gràcia.

GIRONA, 12 h, a la plaça de la Independència.

LLEIDA, 12 h, a la plaça del Treball.

TARRAGONA, 12 h, a la plaça de la Imperial Tàrraco.

TORTOSA, 12 h, a la plaça del Carrilet.

28 d'abril, Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball

El Departament de Salut Laboral de CCOO de Catalunya, amb motiu del Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball, el proper 28 d'abril, ha organitzat diferents actes arreu de Catalunya. A Barcelona, tindrà lloc una assemblea de delegats i delegades de prevenció, a partir de les 10 del matí, a la sala d'actes de la seu central del sindicat (Via Laietana, 16, de Barcelona). També ha convocat, conjuntament amb UGT, a partir de les 12.30 h, una acció reivindicativa davant de la patronal Foment del Treball. Allà es llegirà el manifest unitari i es realitzarà una performance per reivindicar més prevenció a les empreses. L'acció

comptarà amb la participació i les intervencions dels secretaris generals d'ambdós sindicats.

Toxo, a l'assemblea de Tarragona del 27 d'abril

Una de les assemblees de delegats i delegades organitzades en el marc d'aquest 28 d'abril és la que tindrà lloc el 27 d'abril a Tarragona i que comptarà amb la participació del secretari general de la Confederació de CCOO d'Espanya, Ignacio Fernández Toxo, i del secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego. L'assemblea se celebrarà a l'aula magna de la Universitat Rovira i Virgili, a partir de les 11.30 hores. ■

editorial

Sense impostos no hi ha serveis públics

Aquests dies anem veient el degoteig de noms implicats en el darrer escàndol sobre paradisos fiscals: els papers de Panamà. Persones i empreses que han utilitzat aquest paradís fiscal amb l'objectiu d'eludir el pagament dels impostos que tenen obligació de tributar.

També hem pogut conèixer, segons l'observatori econòmic del servei d'estudis del BBVA, que una part important del desviament en la reducció del dèficit de l'Estat es deu a la baixada d'impostos que va fer el Partit Popular per motius electoralistes. Els impostos serveixen per pagar els serveis públics, és a dir, la sanitat, l'educació, les beques i ajuts, les infraestructures... I un sistema fiscal just i equitatiu ha de recaptar els diners de forma proporcional als guanys de cadascú i ha d'equiparar el que paguen les rendes del treball amb les del capital perquè pagui més qui més té i més guanya. No oblidem que als països amb sistemes fiscals dèbils la sanitat, l'educació... estan privatitzats i no tothom hi té accés.

Per això, cal lluitar contra el frau i l'evasió fiscal i eliminar les figures fiscals i les desgravacions de què gaudeixen les grans fortunes i grans empreses per pagar menys impostos que la majoria de la població. Ens calen mesures a escala global i local per perseguir el frau, els paradisos fiscals i els moviments especulatiu del capital.

Avui més que mai convé recordar que perquè Hisenda siguem tots cal que les grans fortunes i grans empreses tributin com ho fa la majoria de la població. ■

Les plantilles de Delphi i Procter & Gamble es manifesten demà en defensa dels seus llocs de treball

Les plantilles de les empreses Delphi i Procter & Gamble estan molt preocupades pel futur dels seus llocs de treball. L'ERO presentat a Delphi i la incertesa per la venda de la fàbrica de Procter & Gamble de Mataró posen en perill la continuïtat de centenars de llocs de treball. En aquest sentit, demà dissabte, 16 d'abril, els treballadors i les treballadores d'ambdues empreses sortiran al carrer en manifestació per reclamar el manteniment de la producció i de la feina. Els treballadors i les treballadores de Delphi sortiran de la fàbrica a les 12 hores i aniran fins a l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès, on llegiran un manifest i seran rebuts per l'alcalde. La plantilla de Procter & Gamble també sortirà de la fàbrica de Mataró a les 10.30 h i anirà en manifestació fins a la cèntrica plaça de Santa Anna de la capital del Maresme, on també es llegirà un manifest. ■

CCOO de Catalunya lamenta la mort de l'històric sindicalista del Baix Llobregat José Cano García

CCOO de Catalunya lamenta la mort, el passat 9 d'abril, de l'històric sindicalista del Baix Llobregat José Cano García a l'edat de 81 anys. José Cano va ser un dels fundadors del sindicat al Baix Llobregat i va arribar a ser secretari general de la Federació del Metall de Catalunya fins a l'any 1985. Posteriorment, ja jubilat, va tenir diversos càrrecs a la Federació de Pensionistes i Jubilats en l'àmbit de Catalunya i de l'Estat. També va ser regidor a l'Ajuntament de Cornellà de Llobregat pel PSUC, càrrec que va abandonar per estar al costat dels seus companys a l'empresa Matacas, que patia una profunda crisi, i van aconseguir que tots els treballadors passessin a formar part de la plantilla de l'empresa Pegaso. ■

Mor Saturnino Bernal, històric sindicalista de CCOO del Vallès Occidental

Ahir va morir l'històric sindicalista de CCOO al Vallès Occidental, Saturnino Bernal, a l'edat de 76 anys. Referent de la lluita obrera en aquest territori, el Satur va ser responsable de CCOO a Cerdanyola del Vallès. Aquest extremeny, treballador de la històrica Aiscondel, va ser un dels destacats impulsors de la vaga de 21 dies que va tenir lloc amb motiu de l'assassinat per trets de la policia de Manuel Fernández Márquez, a Sant Adrià. El Saturnino va ser també un dels 113 detinguts de l'Assemblea de Catalunya. Juntament amb la seva dona, la inseparable Dolores Sánchez, va ser un dels símbols de la lluita obrera que van fer possible la democràcia al nostre país. ■

Toxo participa a Pallejà en un acte de reconeixement a la gent de CCOO pels bons resultats aconseguits en les eleccions sindicals

CCOO del Baix Llobregat - Alt Penedès - Anoia - Garraf va celebrar el dijous 7 d'abril, a Pallejà, un acte de reconeixement de la darrera campanya d'eleccions sindicals, que el sindicat ha tornat a guanyar a Catalunya i en aquest territori. L'acte, amb més de 700 delegats i delegades de CCOO, va tenir lloc a la Sala Pal·ladius de Pallejà i va comptar amb les intervencions d'Ignacio Fernández Toxo, secretari general de CCOO; de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, i de Toni Mora, secretari general de CCOO del Baix Llobregat - Alt Penedès - Anoia - Garraf. També va dedicar una salutació als assistents l'alcalde de Pallejà, Ascensión Ratià, i diferents delegades del sindicat van explicar els resultats de la Conferència de Dones i Homes, celebrada recentment pel sindicat sota el lema "Feminitzant el sindicat".

Totes les intervencions van anar dirigides a reconèixer el paper fonamental de CCOO en la defensa dels drets laborals i socials dels treballadors i les treballadores, que ha estat avalat en les eleccions sindicals amb el suport majoritari dels treballadors i les treballadores. També es va reclamar un canvi de les polítiques dirigit a recuperar els drets perduts i a lluitar contra l'atur i la pobresa laboral.

Ignacio Fernández Toxo va reclamar la constitució d'un govern d'esquerres atenent la demanda majoritària de la ciutadania i va alertar de les conseqüències negatives si es produeix una repetició de les eleccions. Toxo va fer un repàs de

les nefastes conseqüències que ha tingut per als treballadors i les treballadores l'acció de govern del PP en els darrers quatre anys, que ja va començar amb la deriva del Govern Zapatero i les pressions d'austeritat de la Unió Europea. Toxo ha reclamat noves polítiques socials que incloguin una urgent pujada del salari mínim interprofessional, una renda mínima garantida de ciutadania, la derogació de totes les reformes laborals des del 2010 i la consolidació del sistema públic de pensions, així com polítiques socials que impulsin la sanitat pública i l'educació. Toxo va valorar la victòria de CCOO en les eleccions sindicals, el reconeixement que en fan els treballadors i les treballadores a les empreses per la tasca realitzada, i la força d'aquest sindicat, que ha resistit els atacs ferotges rebuts en els darrers anys per part d'aquells que el veuen com l'últim dic de contenció per defensar els drets laborals i socials de la gent treballadora.

Tant Toxo com Gallego van fer una crida a participar activament i massivament en les mobilitzacions convocades per al proper Primer de Maig. ■

CCOO celebra assemblees de delegats, delegades i l'actiu sindical a Girona, Sabadell i Manresa

En els propers dies tindran lloc diferents assemblees de delegats i delegades i de l'actiu sindical de CCOO de Catalunya arreu del territori, amb l'objectiu de reconèixer la feina feta per la gent de CCOO, que ha portat el sindicat a guanyar novament les eleccions sindicals. El dijous 21 d'abril, l'Auditori Josep Irla de Girona (plaça de Pompeu Fabra, 1) acollirà, a partir de les 11 hores, la primera de les assemblees programades. El dilluns 25 d'abril serà el torn de Sabadell, que acollirà l'assemblea a l'Auditori Pere Quart (carrer Lacy, 1). L'assemblea començarà a les 10 hores. El secretari d'Organització i Comunicació de CCOO d'Espanya, Fernando Lezcano, i el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, participaran en ambdues trobades. Finalment, el dia 28 d'abril serà Manresa la ciutat que acollirà una assemblea de delegats i delegades de CCOO de Catalunya. Serà a partir de les 10 hores al local sindical de CCOO (passeig de Pere III, 60). ■

Deducció de la quota d'afiliació a la declaració de la renda

La quota d'afiliació sindical a CCOO és una despesa que pots deduir quan realitzis la teva declaració anual de la renda, així ens ho marca la Llei de l'IRPF. La deducció pot comportar un estalvi en la quota entre el 20% i el 35% segons els casos. Aquest import NO APAREIX a l'esborrany d'Hisenda en compliment de la Llei de protecció de dades. Pots deduir les quantitats que has pagat en concepte de quotes per la teva afiliació a CCOO. Els justificants són els mateixos rebuts bancaris o de nòmina que ja tens. Recorda que NO et cal un certificat, però en cas que el necessitis, te'l pots imprimir directament des d'aquí: <https://seu-electronica.ccoo.cat/> Per a qualsevol consulta, pots adreçar-te a uat@cco.cat. La quantitat que s'ha de deduir cal posar-la a l'espai reservat a "Quotes satisfetes a sindicats" [casella 012] de l'imprès oficial (digital o en paper) de l'IRPF. ■

Els grups parlamentaris catalans es comprometen a impulsar un Pacte nacional per a la indústria

El dilluns 11 d'abril, el paranimf de l'Edifici històric de la Universitat de Barcelona, va acollir la tercera jornada del Pacte + Indústria amb el lema "La indústria no pot esperar". Els representants de les organitzacions patronals, els sindicats, els col·legis professionals i les universitats que formen el Pacte + Indústria van instar els màxims representants dels grups parlamentaris de la cambra catalana a promoure des del Parlament un Pacte nacional / Acord programàtic per a la indústria. Amb la declaració per a un pacte nacional les organitzacions socials i econòmiques reclamen de la primera institució del país l'impuls d'una iniciativa parlamentària per establir el marc de concertació política i de diàleg social, així com un full de ruta de llarg recorregut per abordar el relançament de l'economia catalana amb una orientació industrialista. I que es concreti en un pacte nacional / acord programàtic que contingui no només programes de política industrial específics, sinó que també abasti un conjunt de mesures de caire transversal en totes les

àrees de govern i mobilitzi inversions en infraestructures per a la producció, la formació professional i universitària, els centres de recerca i transferència tecnològica, el model energètic i de suport a la cooperació per al creixement del teixit empresarial.

Durant l'acte, Joan Trullén, president de + Indústria, va fer un balanç de les mesures de política industrial. Per la seva banda, Narcís Bartina, president del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Catalunya, va llegir la declaració a favor d'un Pacte nacional per a la indústria. Així mateix van intervenir els representants dels sis grups parlamentaris de la cambra, els quals van expressar el seu compromís a favor d'un Pacte nacional per a la indústria.

L'acte va finalitzar amb una ponència de l'empresari Pedro Mier titulada "Una visió de la indústria avui a Catalunya".

El Pacte per a la indústria a Catalunya va ser subscrit el 2013 per sindicats, organitzacions patronals, col·legis professionals i universitats. Les organitzacions signants del manifest volien reafirmar la necessitat de situar la indústria al centre de l'economia catalana sota els nous paradigmes tecnològics i de sostenibilitat.

Els signants d'aquest pacte són: CCOO, UGT, Foment del Treball, Pimec, el Col·legi d'Economistes de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, el Consell de Col·legis d'Enginyers Tècnics Industrials de Catalunya, la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Politècnica de Catalunya. ■

La plantilla de GE Wind i GE Hydro es manifesten a Barcelona en el marc de la mobilització europea a General Electric

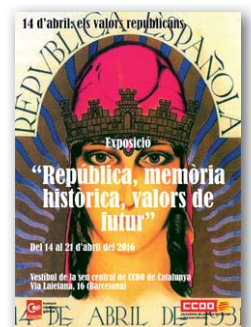
El passat 8 d'abril es va convocar una jornada de mobilització europea per exigir a la multinacional General Electric que posi fi al pla de reestructuració que planteja i que defineixi un projecte industrial a Europa que asseguri els llocs de treball i el sector energètic europeu. En el marc d'aquesta jornada, els sindicats afiliats a IndustriAll Europea Trade Union que tenen representació a General Electric van convocar una mobilització conjunta a París, davant la seu central de la companyia, que es va dur a terme simultàniament amb les accions convocades als diferents països europeus on General Electric té centres de treball. CCOO també va ser-hi present. En el cas de Catalunya, els treballadors i treballadores de GE Wind (Barcelona) i GE Hydro (Cornellà) van fer una manifestació conjunta a la capital catalana fins a la seu del consolat francès. ■

Exposició commemorativa del 85è aniversari de la proclamació de la 2a República Espanyola

La Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya, juntament amb la Secretaria de Política Territorial i del Barcelonès de CCOO, ha organitzat una exposició commemorativa del 85è aniversari de la proclamació de la 2a República Espanyola, amb el títol: "República, memòria històrica, valors de futur".

L'exposició estarà instal·lada fins al 21 d'abril del 2016, de 9 h a 14 h i de 16 h a 19 h, al vestíbul de la seu central de CCOO de Catalunya, a Via Laietana, 16 (Barcelona). ■

PHILIPPE POCHET, DIRECTOR DE L'INSTITUT SINDICAL EUROPEU

“La Comissió Europea ha de tenir menys burocràcia i regulació i una mica més de visió estratègica. Hem vist com va ser incapaç d'anticipar una qüestió tan òbvia com la dels refugiats”

L'Institut Sindical Europeu (ETUI, segons les seves sigles en anglès) és una de les principals eines del sindicalisme europeu. Els seus estudis socioeconòmics, de perspectiva de les relacions industrials i el seguiment de les iniciatives legislatives europees faciliten una monitoratge i una anàlisi permanent dels elements que determinen el món del treball a la Unió Europea. El seu director és, des de fa vuit anys, Philippe Pochet, que ja va liderar durant setze anys més l'antecessor de l'institut: l'Observatori Social Europeu. Politòleg de formació, amb una llarga trajectòria acadèmica a Europa i als Estats Units, Pochet alterna la seva tasca al davant de l'ETUI amb la formació acadèmica a la Universitat de Lovaina i al Col·legi Europeu a Bruges.

■ **L'Institut Sindical Europeu (ETUI) és un referent per les seves publicacions, per la seva recerca i per la formació que imparteix, però continua essent un desconegut per a molts i moltes sindicalistes. Ens el podries presentar breument?**

L'ETUI és l'institut de recerca i de formació de la Confederació Europea de Sindicats (CES). És independent i el seu principal objectiu és el de reforçar i servir d'estímul al moviment sindical. Treballem per a la Confederació Europea de Sindicats i també per a les organitzacions que hi estan afiliades que ens demanen informació i suport per organitzar cursos i trobades. Tenim l'oportunitat de treballar amb sindicalistes de tot Europa i amb persones formadores, acadèmiques i funcionàries. Així reforcem el moviment sindical, ja que també ajudem a elaborar opinions allà on encara no s'ha fixat una posició, com és el cas del canvi climàtic o de la digitalització. Aquest és el paper de l'ETUI: estimular i preguntar què s'opina d'un tema concret, sense bloquejar ni discriminar, generant un intercanvi d'idees que generi valor.

■ **En la teva trajectòria acadèmica un dels temes més tractats és el de la governança. És potser el tema més candent si pensem a mitjà i llarg termini en el futur del projecte europeu?**

He publicat sobre aquest tema durant trenta anys. El que sembla evident és que quan entres a la unió monetària ja no pots devaluar la moneda i has de treballar sobre altres paràmetres a escala nacional. Normalment primer hi hauria una unió econòmica, després una unió política i finalment una unió monetària. En el nostre cas vam co-

mençar pel final, sense precedents, perquè ningú no ho havia fet abans sense disposar d'una estructura confederal. D'aquí ve la tensió. Per això afrontem reptes importants en l'àmbit europeu i nacional. La qüestió principal ara és com complementem les institucions sense posar tota la pressió als estats. La governança econòmica té dues dimensions. En primer lloc, a escala nacional. Aquí la qüestió és com convergir menys en polítiques macroeconòmiques i més en factors de producció. A escala europea hem de mostrar que el camí que ha escollit la Comissió Europea no és l'únic possible, que hi ha alternatives. En segon lloc, hem d'obrir un debat sobre com ens hem d'organitzar, perquè també a nosaltres ens cal una alternativa. Si hi ha un canvi, també nosaltres necessitem canviar.

■ **La governança comporta un distanciament creixent de la classe treballadora envers el projecte europeu. En l'àmbit polític ens trobem amb una renacionalització d'Europa. Hi ha qui diu que l'alternativa és concloure la Unió Europea o bé retornar als governs nacionals.**

Sí, som a mig camí. Així que o bé ens aturem i tornem enrere o bé continuem endavant. No és possible que ens quedem al mig. Amb aquesta càrrega de l'ajust a escala nacional, els treballadors i treballadores es pregunten per què haurien de continuar amb aquesta aventura si no en treuen cap avantatge, si no s'hi poden identificar. Per una altra banda, el moviment sindical sempre ha estat a favor de la integració, però si la Comissió Europea continua amb la desregulació, destruint institucions com la negociació col·lectiva, augmentant l'edat de jubilació, serà

complicat. També nosaltres ens qüestionem si hem d'avançar en un projecte que cada vegada compta amb menys defensors. El que veiem és divisió, divisió i divisió. Tenim dues possibles sortides: o millorem i trobem una solució o anem enrere en una mena de regressió. El que confora és també el nombre de crisis que estem experimentant: crisi econòmica, migratòria, geopolítica... Hem de veure si la resposta es troba en el projecte europeu. Hi ha hagut moments en què el moviment sindical ha sigut capaç d'intervenir, com amb la Directiva Bolkestein. Ara sembla que és més difícil mobilitzar en l'àmbit europeu, però si no ho fem haurem perdut. Potser cal recordar que val la pena lluitar per l'Europa social. En els darrers trenta anys són més els drets conquerits que els perduts.

■ **De vegades fins i tot sembla que la Comissió Europea hagi perdut l'interès. Amb el paquet de millor regulació per exemple. No sembla estrany? Podem avançar amb una comissió que sembla no estar convençuda del seu paper i del seu potencial?**

Ara sembla com si REFIT (el Programa d'adequació i eficàcia de la reglamentació de la Comissió Europea) i el paquet de millor regulació fos nou, però això va començar el 1993, després del Tractat de Maastricht. Des de llavors ha existit sempre el mateix discurs sobre les regles. El que és nou en relació amb la Comissió de Barroso és que hi ha una aturada en l'activitat legislativa. Per una banda es pot acceptar que la comissió s'ha d'adreçar a qüestions més importants com el canvi climàtic o la política de veïnatge i no perdre's en els detalls. Es tracta potser de menys burocràcia i regulació i d'una mica més de visió estratègica. Hem vist com la comissió va ser incapaç d'anticipar una qüestió tan òbvia com la dels refugiats. Si no hi ha fronteres interiors la qüestió que ens fem és, per exemple, on són les fronteres. I això és una qüestió política. Són a Vladivostok o potser més a prop. No podem sobreviure sense definir on comença i on acaba el nostre territori. I volem tenir alguna cosa més que una Europa que no sigui més que un gran mercat.

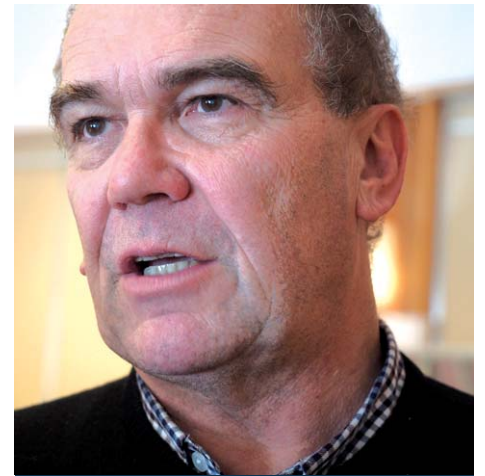
■ **Això ens porta a un altre tema clau: el de la identitat d'Europa. Els límits territorials dels quals parles també són difusos en l'àmbit històric. No tenim un origen comú. El que podria**

donar una identitat a Europa és el seu model social, però està sota pressió permanent.

Normalment es comença tenint una població que pensa que pertany a una mateixa comunitat i després ve la constitució. En el cas d'Europa, primer hem tingut la constitució o el tractat i, per tant, hem posat la part política al principi. Així existeixen algunes contradiccions flagrants, també en relació amb el model social que hauria d'estar protegint la ciutadania. Hi ha una part d'aquesta aventura que és complexa. Les polítiques socials i ambientals són importants perquè fan la sensació que traslladant-nos de l'àmbit nacional a l'europeu assolim un cert valor afegit. Però si el discurs és sobre què hem de canviar si no volem ser castigats, es dona una discrepància entre la ciutadania i el projecte comú. La gent es pregunta per què hauria de participar en un projecte que no li ofereix cap seguretat. Resulta interessant l'exemple dels països escandinaus, de Bèlgica o d'Alemanya. Aquests països són més oberts al comerç, perquè tot i que hi hagi un impacte, les persones estan protegides per l'estat del benestar, per la Seguretat Social. Així els escandinaus tenen una posició més oberta davant el comerç. Saben que el comerç els portarà turbulències, però tenen confiança en què l'estat es farà càrrec de la seva vida quotidiana, que acompanyarà la transició. Aquest és el paper que podria fer la comissió.

■ **En relació amb el comerç i la competitivitat la qüestió que es planteja sovint és com entrar en el discurs de la competitivitat quan allà on som forts els sindicats és en la cooperació i la solidaritat.**

Aquesta és una qüestió global. Ara tenim una narrativa dominant sobre la competitivitat. El problema és que a més de la competitivitat entre nacions i empreses cada vegada hi ha més competitivitat entre individus. Una empresa, per definició, hauria de ser competitiva de portes enfora, però cooperativa al seu interior. Necessita lleialtat si vol ser productiva, innovadora. Ara tenim un sistema en el qual mana la competitivitat i això pot desestabilitzar-lo. És cert que la cooperació és una de les paraules clau de la Unió Europea, però la competitivitat també s'ha anat introduint pas a pas en l'agenda. El problema d'aquesta mena de paraules és que no defineixen cap objectiu, els manca una visió. Hem de reformar i

Ara sembla que és més difícil mobilitzar en l'àmbit europeu, però si no ho fem haurem perdut. Potser cal recordar que val la pena lluitar per l'Europa social. En els darrers trenta anys són més els drets conquerits que els perduts.

hem de ser competitiu, però on ens aturem? Hi ha un punt en el qual podem dir que aquesta és la societat en què volem viure, que hem assolit un balanç satisfactori? On s'acaba per exemple l'ampliació de l'edat de jubilació? Als 67 o als 70? Aquest és un problema real, perquè Europa no dona una perspectiva. Si mirem els debats a l'FMI o a l'OECD són més rics que no els de la comissió. Allà hi ha gent que té una opinió sobre el canvi climàtic, que posa en dubte el model de creixement i que mostra les seves contradiccions. Però on és el debat a la comissió? Deixen caure un concepte com el de "creixement intel·ligent" i ja està. Semblen venedors que pensen que tenen un bon producte i volen convèncer els altres perquè el comprin. Però Europa no és un producte, i la democràcia tampoc és un producte. Estem d'acord en la contradicció, en el conflicte, en el debat d'idees, en el moviment, però no en el fet que uns imposin la seva realitat.

■ **I manquen debats perquè la realitat canvia cada vegada més ràpid. Penso en la digitalit-**

zació i la transició social i ecològica que pot comportar canvis en profunditat en el món del treball. L'ETUI ha creat una cèl·lula prospectiva específica per treballar sobre aquestes dues qüestions.

Sí, amb aquesta iniciativa volem reforçar la nostra visió estratègica i analitzar quins són els reptes a llarg termini de la digitalització i del canvi climàtic a escala ambiental. Es tracta d'organitzar l'agenda de manera racional per poder debatre. No és possible que cadascú tingui la seva definició. S'ha de treballar sobre les preguntes que ens haurem de fer al llarg dels propers dos o tres anys, però també en aquelles que estan emergint ara mateix. La qüestió és quins són els reptes, què canviarà, què continuarà igual, com l'evolució tecnològica canviarà el món del treball. Hem d'entendre quin serà el model dominant de producció que sorgirà d'aquesta revolució i què pot comportar en termes de fragmentació o si oferirà oportunitats per un model més col·laboratiu d'economia. Perquè podem pensar en totes dues direccions: la tecnologia pot portar fragmentació, divisió o alguna cosa molt més local, col·laborativa i justa.

■ Ara fa vuitanta anys, Keynes va fer una projecció. Deia que a l'any 2015 treballàrem quinze hores. Però el debat a França, per exemple, va en una altra direcció. No es tracta de baixar a les trenta hores, sinó de recuperar les quaranta. La tecnologia pot facilitar una redistribució més justa del temps de treball?

La qüestió del temps de treball està tornant a ocupar un lloc important en l'agenda, però també s'està començant a replantejar què considerem "treball". Si entres a la teva Intranet del Facebook, t'asseus i et relaxes no estàs treballant, però estàs treballant per a Facebook. Si vas al TripAdvisor i hi deixes un comentari estàs treballant? Ha aparegut amb força el fenomen de l'economia col·laborativa. Així la qüestió no tan sols és el temps de treball, sinó què és el treball i si està remunerat o no. Les fronteres s'estan movent i hi ha qüestions que haurem d'abordar amb determinació.

■ Un altre tema lligat a la redistribució del treball és la transició socioecològica, on demanem una transició justa per garantir que alguns sectors no hagin de pagar un preu massa alt.

Ens cal una mena de nova narrativa en el moviment sindical, i no solament a Europa. Existeix una narrativa comuna, i aquesta narrativa va canviant als diversos països en moments diferents. Però aquesta narrativa no és especialment positiva, sinó que sovint es basa en la resistència al canvi. No aporta una visió del que volem assolir col·lectivament. Penso que aquest és un problema. Perquè no es tracta d'adaptar-se, sinó de fer propostes. Un exemple podria ser el de redistribuir el temps de treball al llarg de tota la vida, perquè hi ha etapes on es vol i es pot treballar més, i d'altres on volem tenir cura de la família. La gent cada vegada està més enfadada. Seria molt important treballar amb una visió de futur, i aquest repte, el de tenir idees per al nostre futur, és un repte central.

El canvi climàtic afecta tota la humanitat, però pel que fa a l'ocupació pot afectar més uns sectors que els altres. És un replantejament en profunditat que necessita garanties.

El canvi climàtic ha vingut per quedar-se i cada vegada serà més exigent. Hauríem de reduir les emissions d'un 80% a un 90% o 95%, que és molt, i això en tan sols tres o quatre dècades. Hi haurà conseqüències, i una d'elles serà la necessitat de reestructurar les societats, de canviar coses a les quals estem acostumats. Comportarà canvis en la vida privada, en la manera com produïm. La qüestió és la reestructuració i com organitzem la transició. Hem de començar per entendre que hi haurà un canvi, i que hem de treballar plegats perquè hi hagi una transició justa. No pot ser una transició amb guanyadors

i perdedors, i això implica que s'han de preveure compensacions econòmiques, però que també s'ha de donar una perspectiva. No n'hi ha prou amb dir que no produïrem més carbó, perquè el canvi va molt més enllà. El transport per exemple. S'hauran de reduir les distàncies a les quals transportem els productes, perquè no es tracta tan sols de posar una bateria que faci anar els cotxes. La transició justa necessita una perspectiva no en relació amb els cotxes, sinó més àmplia: en relació amb la mobilitat, i això afectarà la producció. S'han d'assegurar les condicions dels treballadors i treballadores dels sectors que declinaran i donar-los una perspectiva més àmplia. La transició són aquests dos elements: la participació social i la seguretat, però també construir una visió d'alguna cosa que sigui millor per a tothom.

■ Això suposa un repte molt important per als sindicats...

El repte per als sindicats serà desenvolupar una nova narrativa i trobar noves maneres de demanar les mateixes coses però d'una forma diferent. Amb el canvi climàtic tenim l'oportunitat de reformular algunes qüestions com la democràcia a la feina o la qualitat de l'ocupació. Pensem per un moment en l'ocupació verda, perquè no tan sols es tracta de salvar els llocs de treball o de reconvertir-los, sinó de garantir que siguin de bona qualitat. I aquí hem de fer campanya, teixir aliances, trobar complicitats que permetin millorar la qualitat del treball. És una oportunitat per construir un discurs positiu, i aquí ens hem de posicionar. ■

Ricard Bellera

Jornada sobre el model sindical anglosaxó

La Fundació Cipriano García conjuntament amb la Secretaria d'Internacional, Migracions i Cooperació han organitzat una sèrie de debats entorn dels models sindicals europeus. El proper 28 d'abril tindrà lloc la darrera jornada del cicle, que estarà dedicada al model anglosaxó, sota el títol "La diversitat. Feblesa o fortalesa?".

Hi intervindran Richard Hyman, professor emèrit de relacions laborals de la London School of Economics i editor de l'European Journal of Industrial Relations, que parlarà sobre "El model sindical anglosaxó", i Rebecca Gumbrell-McCormick, professora titular del Departament de Gestió de la Universitat de Londres, a Birkbeck, que tractarà sobre "Els models sindicals. De la crisi a la renovació!". La cloenda anirà a càrrec de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya.

La jornada se celebrarà a partir de les 16 hores, a la seu de CCOO de Catalunya (Via Laietana, 16, de Barcelona). Hi haurà traducció simultània. **Podeu confirmar la vostra assistència enviant un correu electrònic a jmbenito@cco.cat o trucant al 93 481 28 92.**

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

ODS núm. 6

NOM: la disponibilitat d'aigua i la seva gestió sostenible i el sanejament per a tothom.

DADES¹:

- Des del 1990, 2.600 milions de persones han obtingut accés a millors fonts d'aigua potable, però 663 milions encara no tenen aquest accés.
- Almenys 1.800 milions de persones al món utilitzen una font d'aigua potable que està contaminada amb matèria fecal.
- Entre 1990 i 2015, la proporció de la població mundial que utilitzava millors fonts d'aigua potable va augmentar del 76% al 91%.
- A mesura que els països es desenvolupen i les poblacions creixen augmenta la demanda d'aigua; es projecta que la demanda potencial d'aigua s'incrementarà en un 55% per a l'any 2050².
- No obstant això, l'escassetat d'aigua afecta més del 40% de la població mundial, i es preveu que aquesta xifra augmenti. Més de 1.700 milions de persones viuen actualment en conques fluvials on el consum d'aigua és superior a la recàrrega.
- Actualment, 2.400 milions de persones no tenen accés a serveis bàsics de sanejament, com vàters o latrines.
- Més del 80% de les aigües residuals resultants de les activitats humanes s'aboca als rius o al mar sense que se n'eliminin els contaminants.
- Cada dia prop de 1.000 nens i nenes moren a causa de malalties diarreiques prevenibles relacionades amb l'aigua i el sanejament.
- L'energia hidroelèctrica és la font d'energia renovable més important i més utilitzada i, el 2011, va representar el 16% de la producció total d'electricitat al món.
- Aproximadament el 70% de l'aigua extreta dels rius, llacs i aqüífers s'utilitza per regar.
- El 70% de les morts causades per desastres naturals es deuen a les inundacions i els desastres relacionats amb l'aigua.
- El 40% dels oceans del món es consideren "molt afectats" per les activitats humanes.
- En l'actualitat, 750 milions de persones no tenen accés a una bona font d'aigua³.
- Més de 1.000 milions de persones encara practiquen la defecació a l'aire lliure.

METES:

- 6.1.** Per al 2030, aconseguir l'accés universal i equitatiu a l'aigua potable, a un preu assequible per a tothom.
- 6.2.** Per al 2030, aconseguir l'accés equitatiu a serveis de sanejament i higiene adequats per a tothom i posar fi a la defecació a l'aire lliure, prestant especial atenció a les necessitats de les dones, de les nenes i de les persones en situacions vulnerables.
- 6.3.** Per al 2030, millorar la qualitat de l'aigua mitjançant la reducció de la contaminació, l'eliminació de l'abocament i la reducció al mínim de la descàrrega de materials i productes químics perillosos, la reducció a la meitat del percentatge d'aigües residuals sense tractar i l'augment substancial del reciclatge i la reutilització en condicions de seguretat en l'àmbit mundial.
- 6.4.** Per al 2030, augmentar substancialment la utilització eficient dels recursos hídrics en tots els sectors i assegurar la sostenibilitat de l'extracció i el proveïment d'aigua dolça per fer front a l'escassetat d'aigua i reduir substancialment el nombre de persones que pateixen d'escassetat d'aigua.
- 6.5.** Per al 2030, posar en pràctica la gestió integrada dels recursos hídrics a tots els nivells, fins i tot mitjançant la cooperació transfronterera, segons escaigui.
- 6.6.** Per al 2020, protegir i restablir els ecosistemes relacionats amb l'aigua, inclosos els boscos, les muntanyes, els aiguamolls, els rius, els aqüífers i els llacs.
- 6.a.** Per al 2030, ampliar la cooperació internacional i el suport prestat als països en vies de desenvolupament per a la creació de capacitats en activitats i programes relatius a l'aigua i el sanejament, inclosos la recollida i l'emmagatzematge d'aigua, la dessalinització, l'aprofitament eficient dels recursos hídrics, el tractament d'aigües residuals i les tecnologies de reciclatge i reutilització.
- 6.b.** Donar suport i enfortir la participació de les comunitats locals en la millora de la gestió de l'aigua i el sanejament.

PRIORITAT SINDICAL: normal

¹ <http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/water-and-sanitation/>.

² http://www.un.org/spanish/waterforlifedecade/water_and_sustainable_development.shtml.

³ <http://www.undp.org/water/>

CAMPANYA RENDA ANY FISCAL 2015

Del 18 d'abril fins al 27 de juny
Hores concertades al telèfon 622 210 697* o per correu electrònic
aps.asesor@gmail.com
Mallorca, 314 4t despatx 1 (intèrfon panell esquerre)

*en el cas que no et contestin al telèfon, deixa un missatge al contestador i et trucaran.

		AFILIATS	NO AFILIATS
Simplificada individual * (o conjunta amb cònjuge sense ingressos)		20 €	50 €
Ordinària	Amb 1 propietat arrendada (increment de 5 € per propietat arrendada)	25 €	60 €
	Cartera d'accions (compra/venda)	35 €	80 €
	Venda immoble	40 €	90 €
	Autònoms en estimació directa**	40 €	90 €
	Autònoms en estimació objectiva **.	25 €	60 €
Declaració complementària		30 €	60 €

* Preu especial:

renda individual matrimoni ambdós afiliats: 15 € cada una
renda individual matrimoni amb cònjuge no afiliat: 20 € + 30 €

** (En el cas d'autònoms, el preu s'incrementa: amb lloguer arrendat: +5 € per lloguer;
Amb cartera d'accions: +15 €; Amb venda immoble: +20 €)